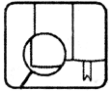


BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA



STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUCTORI

Dumnezeul nostru minunat

ianuarie – februarie – martie
2012

Traducere: *Loredana Sîrbu*

Traducere:
Loredana Sirbu

Lectura manuscrisului:
Ciprian Iorgulescu

Tehnoredactare:
George Toncu

Coperta:
Liliana Dincă

Redactor:
Alina Badea

Corectura:
Florica Gheciulescu și
Lavinia Goran

Studiile Școlii de Sabat pentru adulți sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale A.Z.Ș. Pregătirea lor este realizată sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat pentru evaluarea manuscriselor, ai cărui membri sunt redactori consultanți. Aceste studii reflectă contribuția comitetului și de aceea nu reprezintă în exclusivitate doar punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor:
Jo Ann Davidson
Editor:
Clifford Goldstein

ISSN 1841-6543

Dumnezeul nostru minunat / 3
Descoperirea lui Dumnezeu:
studiul veșnic al ființelor sfinte / 5
Cum să evităm tragedia finală / 7
Citește-ți Biblia! / 9
Întrebări pentru studiul Bibliei la rând / 10
Fișa de studiu și lucrare / 13

Trinitatea / 15

La început / 27

Dumnezeul Răscumpărător / 39

Dumnezeul harului și al judecății / 51

Sfințenia lui Dumnezeu / 63

Dumnezeu, Dătătorul Legii / 75

Domnul Sabatului / 87

Grija față de ceea ce a creat Dumnezeu / 99

Biblia și istoria / 111

Dumnezeul care ne ascultă rugăciunile / 123

Dumnezeu, Creatorul frumuseții / 135

Dumnezeul iubirii / 147

Făgăduința revenirii Sale / 159

Vești misionare / 171

Program SperanțaTV / 185

Cuprins

Dumnezeul nostru minunat

Cine nu se minunează de frumusețea universului nostru atunci când privește fotografiile realizate de telescopul spațial Hubble? Fiind uluit de celebra fotografie a Galaxiei Sombrero, un scriitor afirma: „Cum am putea începe să cuprindem cu mintea cunoștințele, energia, raționamentul, adevărurile și scopurile care au adus la existență Galaxia Sombrero (care nu este decât una dintre miliardele de galaxii din univers)? Iată-ne, atât de mici și de departe, o fărâmă a creațiunii, capabili să vedem atât de multe lucruri care rămân totuși atât de infinit de departe de capacitatea noastră de a le înțelege.”

Însă Creatorul universului trebuie să fie mai fascinant decât universul însuși, întrucât numai o Ființă mai mare decât universul putea să creeze un univers atât de minunat.

Noi, adventiștii de ziua a șaptea, ne închinăm și Îi slujim Dumnezeului care a creat tot ceea ce cuprinde universul – de la Galaxia Sombrero până la particulele minuscule din care este alcătuită materia.

În cadrul studiilor din trimestrul acesta, ne propunem să facem puțină „teologie”, adică să ne ocupăm cu „studiul despre Dumnezeu”. Și, la drept vorbind, nu este oare important să Îl cunoaștem pe Dumnezeul căruia ne închinăm, în care ne încredem și căruia Îi slujim, pe Acela pe care suntem chemați să Îl iubim cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată puterea și cu tot cugetul?

Portretul lui Dumnezeu din Biblie este foarte cuprinzător. Da, dragostea lui Dumnezeu este subliniată în mod repetat, dar mai există nenumărate alte aspecte ale personalității Sale pe care El vrea să le cunoaștem. În Scriptură există sute de nume ale lui Dumnezeu și fiecare dintre ele ne poate oferi o înțelegere mai profundă și mai exactă despre marele Dumnezeu al pământului și al cerului.

Trimestrul acesta, vom studia despre Dumnezeu, despre diferitele lucruri care ne-au fost descoperite despre El și despre semnificația lor practică pentru noi. Vom începe cu câteva lucruri „elementare”, ca de exemplu Trinitatea – învățătura fascinantă că Dumnezeu este Unul singur, dar sunt trei Persoane ale Dumnezeirii. În continuare, vom studia despre Dumnezeu în calitate de Creator, o doctrină care constituie fundamentul

credinței noastre. Apoi, vom examina lucrarea Sa de răscumpărare, întrucât, într-o lume căzută, nu este suficient să fim creați, ci avem nevoie să fim și răscumparați. De asemenea, vom lua în considerare și faptul că El este atât un Dumnezeu al harului, cât și un Dumnezeu al judecării. După aceea, vom studia despre sfințenia Sa, despre Legea Sa și despre Sabat, lucruri care își au rădăcina în esența caracterului Său și care ne ajută să-L cunoaștem mai bine.

În același timp, vom studia și unele caracteristici ale lui Dumnezeu la care ne gândim mai rar, ca de exemplu: Dumnezeul frumuseții, Dumnezeul istoriei și Dumnezeul iubirii adevărate. Pe lângă rugăciune, vom studia și marea făgăduință a revenirii Domnului Hristos, evenimentul care va marca apogeul istoriei și sfârșitul experienței oribile a păcatului.

Dumnezeu este mare (în definitiv, El a creat Galaxia Sombrero și tot ce cuprinde universul). Noi suntem atât de mici în comparație cu El! Prin urmare, cât de recunoscători ar trebui să fim pentru fiecare rază de lumină pe care El ne-o oferă! Trimestrul acesta vom studia o parte din această lumină. Depinde de fiecare dintre noi în ce măsură va umbla cu credincioșie în ea!

*Jo Ann Davidson, profesor de teologie
la Universitatea Andrews din Berrien Springs, Michigan.*

Descoperirea lui Dumnezeu: studiul veșnic al ființelor sfinte

Cine locuiește împreună cu împăratul poate spune, după o vreme, că a ajuns să-l cunoască atât de bine, încât chiar și gesturile monarhului spun totul despre el. Trăind în ceruri, din veșnicii, îngerii sfinți credeau, probabil, că ajunseseră să cunoască foarte bine puterea lui Dumnezeu, caracterul și persoana Sa.

Evenimentele gândite și declanșate de Lucifer în ceruri, precum și ispitirea și căderea omului au dus la o adevărată apocalipsă (descoperire) în univers: îngerii, primii oameni și Lucifer însuși au fost atât de surprinși de răspunsul lui Dumnezeu la problema păcatului, încât au ajuns să-L iubească, să-L adore, să-L caute sau, dimpotrivă, să-L urască cum nu au mai făcut-o niciodată.

Sfânta Scriptură ni-L prezintă pe Dumnezeu ca fiind însetat de dorința de a Se descoperi ființelor create de El. Prin descoperirea propriei persoane („El se plimba și discuta cu ei în răcoarea zilei”¹), prin descoperirea lucrurilor create de El („Când Domnul i-a prezentat-o pe Eva lui Adam, îngerii lui Dumnezeu au fost martori la această ceremonie”²), prin descoperirea Cuvântului Său („Ferice de cine citește și de cei ce ascultă” – Apocalipsa 1:3), Dumnezeu dorește un singur lucru: inițierea unui transfer de iubire. Pentru că este imposibil să-L descoperi pe Dumnezeu și să nu-L iubești.

Biblia spune că păcatul pune un „zid de despărțire” (Isaia 59:2) între noi și Dumnezeu, ne ascunde fața Lui și-L împiedică să ne asculte. Astfel, dincoace de zid, este în natura omului să se teamă de necunoscut, împins fiind spre această stare și de greutatea propriilor păcate („Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului” – Apocalipsa 6:16).

Cunoscându-L însă și descoperindu-I caracterul, în inima oricărui om se va naște dorința de mai mult, de mai aproape, dorință exprimată deja în cuvinte de Moise: „Moise a zis: «Arată-mi slava Ta!»” (Exodul 33:18)

„Este privilegiul nostru să ne înălțăm mai sus și mai sus, în căutarea unor descoperiri mai clare ale caracterului lui Dumnezeu. Când Moise s-a

¹ Ellen White, *Divina vindecare*, ed. electronică, pag. 262.

² Ellen White, *Adevărul despre îngeri*, ed. electronică, pag. 49.

rugat: «Arată-mi, Te rog, slava Ta», Domnul nu l-a muștră, ci i-a ascultat rugăciunea. În istoria lui vedem de ce comuniune apropiată cu Dumnezeu poate avea omul privilegiul să se bucure. Pentru cel nelegiuit este un lucru înfricoșător să cadă în mâinile viului Dumnezeu. Dar Moise nu s-a temut să fie singur cu Autorul acelei Legi care a fost rostită cu o așa grandoare înfricoșătoare de pe muntele Sinai, pentru că sufletul lui era în armonie cu voința Făcătorului său.”³

În acest trimestru, avem privilegiul să-L descoperim mai mult pe Dumnezeu, poate așa cum nu am mai făcut-o până acum: teoretic și practic. Vom deschide Scriptura și-L vom cunoaște ca fiind un Dumnezeu Tri-unic, Răscumpărător, un Dumnezeu al harului și al judecății, un Dumnezeu sfânt, ce umple istoria universului cu dragostea Sa. Dar, mai presus de istoria acestui pământ, Creatorul iubirii dorește să ni Se descopere personal, direct, practic.

„Pe măsură ce se desfășoară, veșnicia va aduce tot mai bogate și mai slăvite descoperiri ale lui Dumnezeu și ale lui Hristos. După cum cunoașterea progresa, vor spori și dragostea, reverența și fericirea. Cu cât oamenii învață mai mult despre Dumnezeu, cu atât Îi vor admira mai mult caracterul.”⁴

Chiar dacă veșnicia ne vor aduce mereu noi bogății ale dragostei, înțelepciunii și caracterului Său, clipa în care putem face cunoștință cu Dumnezeu și Îl putem descoperi personal, în inima și în viața noastră, este acum, aici. Astăzi este, sau poate fi, pentru mulți dintre noi, momentul în care mai putem să răspundem chemării Lui: „Iată, Eu stau la ușă și bat” (Apocalipsa 3:20). Descoperirea chipului lui Dumnezeu poate și trebuie să înceapă acum, aici, la ușa casei, a bisericii și a inimii noastre.

Fie ca binecuvântarea Tatălui creșc să se reverse asupra noastră în acest trimestru, iar răspunsul primit de Moise să ni se adreseze personal: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată bunătatea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta.” (Exodul 33:18,19)

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

³ Ellen White, *Divina vindecare*, ed. electronică, pag. 465.

⁴ Ellen White, *Istoria mântuirii*, ed. electronică, pag. 433.

Cum să evităm tragedia finală

Anul 2011 a lăsat lumii un bagaj social, moral și financiar imposibil de neglijat. După cum fiecare persoană își poartă în noul an propria istorie, pământul întreg, Terra însăși, îi oferă anului nou un punct de plecare deloc îmbucurător.

Printre tragediile pe care le luăm cu noi în 2012 se numără creșterea temperaturii globale, foametea, criza financiară mondială, violența de orice fel – publică și familială, războaiele externe și interne. Și dacă despre unele dintre ele specialiștii spun că ar putea fi diminuate sau chiar eradicate – posibil chiar începând din 2012 –, aceiași specialiști sunt extrem de sceptici atunci când iau în discuție restul necazurilor, numindu-le „de neevitat”.

În afara celor amintite, este încă destul loc în 2012 pentru tragedii ce se vor produce ca urmare a „întâmplării”, spun oamenii, sau a „împlinirii vremii”, spune Biblia: „... cutremure de pământ, boli” (Matei 24:7), „... nenorociri după nenorociri, pe apă și pe uscat... furtuni mari, incendii, inundații, crime de tot felul.”¹

Însă Biblia ne învață să privim plini de curaj: „Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24:8). Iar Ellen White continuă sub inspirație divină ideea și spune că „va fi un timp de strâmtorare cum nu a mai fost de când este lumea”.²

Ei bine, nu vrem nici pe departe să aruncăm o umbră asupra întregului an 2012 și să-l privim cu teamă. Nu știm dacă acest an va aduce cu sine toate aceste tragedii sau doar o parte dintre ele, sau va fi binecuvântat de Dumnezeu cu un timp special de har. Știm doar că toate aceste lucruri se vor întâmpla înainte de revenirea lui Hristos și mai știm și că... vremea este aproape!

Dumnezeu vrea însă să ne spună altceva. El vede altfel aceste lucruri care sunt terifiante pentru om: „Vedeți să nu vă înspăimântați” (Matei 24:6). Privind prin ochii lui Dumnezeu, se văd doar două lucruri: o mare tragedie – moartea veșnică, și o mare binecuvântare – viața veșnică.

Prin apel și inspirație divină, Ellen White a scris despre aceste lucruri: „«Scrie într-o carte lucrurile pe care le-ai văzut și auzit și acestea să ajungă la toți oamenii; căci este aproape timpul când istoria din trecut se va repeta.» Am fost trezită la ora unu, două, trei dimineața cu același lucru întipărit cu putere în minte, ca și când ar fi fost rostit de glasul lui Dumnezeu...”³

¹ Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, ed. electronică, pag. 637.

² Ellen White, *Mărturii*, ed. electronică, vol. 9, pag. 239.

³ Ellen White, *Evangelizarea prin literatură*, ed. electronică, pag. 129.

Astfel a luat ființă o carte, *Tragedia veacurilor*. Însă este mai mult decât o simplă carte de istorie. Când toate forțele din univers sunt interesate de scrierea unei cărți, chiar și numai acest lucru este o recomandare absolută pentru manuscris (Îngerii: „În timp ce scriam manuscrisul cărții *Tragedia veacurilor* eram adesea conștientă de prezența îngerilor lui Dumnezeu”,⁴ Dumnezeu Însuși: „Scrie într-o carte lucrurile pe care le-ai văzut și auzit și acestea să ajungă la toți oamenii.”⁵ Și chiar Satana și oamenii lui: „Uneltiri omenești au blocat calea pentru vânzarea acestor cărți.”⁶ Vorbind despre carte, Ellen White spunea: „Eu prețuiesc cartea *Tragedia veacurilor* mai presus de argint sau aur și doresc mult să ajungă la oameni.”⁷

Prin ocrotire divină, cartea a ajuns până la noi, astăzi. Ce avem noi de făcut? „*Tragedia veacurilor* trebuie să fie pusă foarte mult în circulație. Ea conține istoria trecutului, prezentului și viitorului. Prezentând scenele de încheiere a istoriei acestui pământ, aceasta aduce o puternică mărturie în favoarea adevărului. Sunt mai nerăbdătoare decât pentru oricare altă carte pe care am scris-o să văd o mai mare punere în circulație a acestei cărți.”⁸

La început de an, Departamentul Școala de Sabat și Lucrarea Personală vă propune să oferiți o *Tragedia veacurilor* fiecărei persoane pe care ați dori s-o vedeți salvată de la adevărata și finala tragedie a istoriei acestui pământ: moartea veșnică. Membri ai familiei, rude, vecini, colegi sau simpli trecători prin viață alături de noi, fiecare om merită să primească această carte în care se prezintă conflictul veșnic dintre Dumnezeu și îngerii Săi și Satana și îngerii lui.

„Să ne aducem aminte că niciodată nu vom atinge o țintă mai înaltă decât aceea pe care ne-am pus-o. De aceea, să ne punem ținte înalte.”⁹ Într-un tabel personal, puteți trece de pe acum numele acelora cărora, în tot acest an, doriți să le oferiți *Tragedia veacurilor*.

„A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!” (Apocalipsa 5:13) Până când „toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare” vor rosti aceste cuvinte, putem încă să lucrăm pentru Dumnezeu și pentru oameni, conducându-i, cu puterea Sa, prin necaz la bucurie, prin tragedie la fericire!

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

⁴ Ellen White, *Evanghelizarea prin literatură*, ed. electronică, pag. 129.

⁵ *Ibidem*

⁶ *Ibidem*

⁷ *Ibidem*

⁸ Ellen White, *Scrisoarea 281*, 1905.

⁹ Ellen White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. electronică, pag. 331.

Biblia a inspirat milioane de persoane, oferind încurajare și speranță. Cititorul va găsi în ea mustrare și sfat, îndemnuri și înțelepciune. Dacă-ți vei face timp s-o deschizi în fiecare zi, te vei întâlni, în paginile ei, nu doar cu niște cuvinte, ci cu Însuși Autorul ei divin, dispus întotdeauna să mângâie fiecare inimă.

Citește-ți Biblia!

IANUARIE	FEBRUARIE	MARTIE
1. Geneza 1 – 3	1. Leviticul 1 – 4	1. Deut. 15 – 16
2. Geneza 4 – 7	2. Leviticul 5 – 7	2. Deut. 17 – 19
3. Geneza 8 – 11	3. Leviticul 8 – 10	3. Deut. 20 – 22
4. Geneza 12 – 15	4. Leviticul 11 – 12	4. Deut. 23 – 25
5. Geneza 16 – 19	5. Leviticul 13 – 14	5. Deut. 26 – 28
6. Geneza 20 – 22	6. Leviticul 15 – 16	6. Deut. 29 – 31
7. Geneza 23 – 25	7. Leviticul 17 – 19	7. Deut. 32 – 34
8. Geneza 26 – 27	8. Leviticul 20 – 22	8. Iosua 1 – 4
9. Geneza 28 – 30	9. Leviticul 23 – 25	9. Iosua 5 – 8
10. Geneza 31 – 33	10. Leviticul 26 – 27	10. Iosua 9 – 13
11. Geneza 34 – 36	11. Num. 1 – 3	11. Iosua 14 – 17
12. Geneza 37 – 39	12. Num. 4 – 6	12. Iosua 18 – 21
13. Geneza 40 – 42	13. Num. 7 – 8	13. Iosua 22 – 24
14. Geneza 43 – 45	14. Num. 9 – 11	14. Jud. 1 – 3
15. Geneza 46 – 47	15. Num. 12 – 14	15. Jud. 4 – 5
16. Geneza 48 – 50	16. Num. 15 – 16	16. Jud. 6 – 8
17. Exodul 1 – 4	17. Num. 17 – 19	17. Jud. 9 – 10
18. Exodul 5 – 8	18. Num. 20 – 21	18. Jud. 11 – 12
19. Exodul 9 – 11	19. Num. 22 – 24	19. Jud. 13 – 16
20. Exodul 12 – 13	20. Num. 25 – 27	20. Jud. 17 – 19
21. Exodul 14 – 15	21. Num. 28 – 30	21. Jud. 20 – 21
22. Exodul 16 – 17	22. Num. 31 – 32	22. Rut
23. Exodul 18 – 20	23. Num. 33 – 34	23. 1 Sam. 1 – 3
24. Exodul 21 – 23	24. Num. 35 – 36	24. 1 Sam. 4 – 6
25. Exodul 24 – 27	25. Deut. 1 – 3	25. 1 Sam. 7 – 10
26. Exodul 28 – 29	26. Deut. 4 – 6	26. 1 Sam. 11 – 13
27. Exodul 30 – 31	27. Deut. 7 – 9	27. 1 Sam. 14 – 16
28. Exodul 32 – 33	28. Deut. 10 – 12	28. 1 Sam. 17 – 19
29. Exodul 34 – 36	29. Deut. 13 – 14	29. 1 Sam. 20 – 23
30. Exodul 37 – 38		30. 1 Sam. 24 – 27
31. Exodul 39 – 40		31. 1 Sam. 28 – 31

**ÎNTREBĂRI DE VERIFICARE PENTRU STUDIUL BIBLIC
ZILNIC,
GRUPATE SĂPTĂMÂNAL**

TRIMESTRUL I

1-7 ianuarie Geneza 1 – 25 / Tragedia veacurilor, cap. 1

1. De ce a fost sfințită ziua a șaptea?
2. Ai cui urmași au fost cei ce au locuit pe malul mării?
3. De ce a refuzat Avram bogăția Sodomei după biruința obținută prin luptă?
4. De ce a încheiat Abimelec legământ cu Avram?
5. Care a fost marele păcat al iudeilor și care este marele păcat al lumii creștine?*

8-14 ianuarie Geneza 26 – Geneza 45 / Tragedia veacurilor, cap. 2

1. De ce l-a alungat împăratul filistenilor pe Isaac?
2. De câte ori i-a schimbat Laban simbria lui Iacov?
3. De ce a poruncit Iacov ca idoli să fie scoși din familia sa?
4. Cu cine a fost căsătorit Iosif de către faraon?
5. Cum au intrat închinătorii la idoli în biserică și care a fost urma-rea?*

15-21 ianuarie Geneza 46 – Exodul 15 / Tragedia veacurilor, cap. 3

1. De ce a fost trimisă familia lui Iacov în Gosen?
2. Care a fost testamentul lui Iosif?
3. Cum se numeau frații lui Iochebed, mama lui Moise?
4. De ce erau răscumpărați întâii născuți ai evreilor?
5. Ce lucru le-a fost interzis oamenilor de către Biserica Romano-Catolică?*

* Întrebare din cartea *Tragedia veacurilor*, carte recomandată de Conferința Generală pentru a fi studiată anul acesta.

22-28 ianuarie Exodul 16 – 33 / Tragedia veacurilor, cap. 4

1. Cu ce ocazie li s-a amintit evreilor de Sabat?
2. După ce criterii au fost aleși judecătorii?
3. De câte ori pe an trebuiau bărbații evrei să vină la Templu cu ocazia sărbătorilor Domnului?
4. Cine este șters din cartea lui Dumnezeu?
5. Cum s-a păstrat lumina adevărului de-a lungul secolelor?*

29 ianuarie-4 februarie Exodul 34 – Leviticul 12 / Tragedia veacurilor, cap. 5

1. Când a fost sfințit Cortul Întâlnirii?
2. Când puteau folosi evreii miere la jertfele de mâncare?
3. Unde punea preotul cenușa de pe altarul arderilor-de-tot?
4. Ce târâtoare se pot mânca?
5. Cum a câștigat John Wycliffe încrederea poporului?*

5-11 februarie Leviticul 13 – Numeri 3 / Tragedia veacurilor, cap. 6

1. Cine hotăra dacă o persoană era vindecată de lepră sau nu?
2. Ce animale erau aduse ca jertfă în Ziua Ispășirii?
3. Putea participa marele-preot la înmormântări?
4. De ce întâii născuți aparțineau Domnului?
5. Ce lucrare au făcut cei doi pictori veniți din Anglia?*

12-18 februarie Numeri 4 – 21 / Tragedia veacurilor, cap. 7

1. Cui îi revenea lucrul închinat Domnului?
2. Ce activități desfășurau leviții după vârsta de cincizeci de ani?
3. De ce era pedepsit cel ce păcătuia cu voia?
4. De ce era nimicim cel ce nu dorea să fie stropit cu apa de curățire?
5. Potrivit afirmațiilor lui Luther, care sunt singurele învățături care trebuie să fie primite?*

19-25 februarie Numeri 22 – Deuteronomul 3 / Tragedia veacurilor, cap. 8

1. Cine l-a ales pe Iosua conducător?
2. Ce au făcut căpeteniile oștirii cu prada luată după lupta cu madianiții?
3. Putea fi răscumpărată viața unui „ucigaș vinovat de moarte”?
4. S-au luptat israeliții cu fiii lui Moab?
5. Unde spunea Carol că trebuie să-și găsească refugiu onoarea și credința?*

26 februarie-3 martie Deuteronomul 4 – 22 / Tragedia veacurilor, cap. 9

1. Cum trebuie manifestată dragostea față de Dumnezeu?
2. De ce era Israel un popor sfânt ?
3. Ce cere Dumnezeu de la noi?
4. Cine nu putea să meargă la război?
5. Din ce cauză autoritățile bisericești nu luau o decizie împotriva lui Zwingli?*

4-10 martie Deuteronomul 23 – Iosua 13 / Tragedia veacurilor, cap. 10

1. Putea un evreu să împrumute bani cu dobândă?
2. Cu ce ocazie se citea toată Legea înaintea poporului?
3. Când au prăznuit evreii Paștele după intrarea în Canaan?
4. De ce au mințit gabaoniții?
5. Care era opinia lui Luther despre Biblie și libertatea de alegere?*

11-17 martie Iosua 14 – Judecători 10 / Tragedia veacurilor, cap. 11

1. Cum a fost împărțit Canaanul între semințiile lui Israel?
2. Unde a fost îngropat Iosif?
3. Ce armă a folosit Șamgar?
4. A acceptat Ghedeon să domnească peste Israel?
5. Cum a fost numită ziua în care reformatorii au citit în fața împăratului mărturisirea lor de credință?*

18-24 martie Judecători 11 – 1 Samuel 6 / Tragedia veacurilor, cap. 12

1. De ce efraimiții s-au certat cu galaadiții?
2. Câte vulpi a prins Samson?
3. De ce Naomi și-a schimbat numele?
4. Unde au așezat filistenii chivotul ?
5. Cum a ajuns Calvin un învățător public?*

25-31 martie 1 Samuel 7 – 31 / Tragedia veacurilor, cap. 13

1. Cum a fost ales Saul împărat?
2. Când a venit Duhul Domnului peste David?
3. Unde a fost așezată sabia lui Goliat?
4. Cum l-a caracterizat Achis pe David?
5. La ce a slujit persecuția?*

* Întrebare din cartea *Tragedia veacurilor*, carte recomandată de către Conferința Generală pentru a fi studiată anul acesta.

DEPARTAMENTUL ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ

FIȘĂ INDIVIDUALĂ

ANUL: _____

TRIMESTRUL: _____

GRUPA: _____

STUDIUL BIBLIEI

ȘI AL SPIRITULUI PROFETIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Devoționalul de dimineață													
Studiul Bibliei													
Studiul Școlii de Sabat													
Studiul cărții <i>Tragedia veacurilor</i>													
Studiul altei cărți din Sp.Profetic													

Lucrarea personală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Număr de vizite misionare													
Număr de publicații oferite													
Număr de acțiuni sociale													
Număr de lecturi biblice													
Număr de înscrieri la Sola Scriptura													

„Școala de Sabat reprezintă una din metodele principale ale lui Dumnezeu
pentru aducerea sufletelor la cunoștința adevărului.”

(Sfaturi pentru Școala de Sabat, pg.115)

IMPORTANT!

La sfârșitul trimestrului, dați-i această fișă instructorului.

Trinitatea

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește Deuteronomul 6:4; Filipeni 2:6; Matei 28:19; Geneza 1:26,27; Ioan cap. 14 – 16.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.” (Iuda vers. 20,21)

Gândul central: Scriptura conține referiri și aluzii la Dumnezeire și la unitatea Dumnezeirii.

Cuvântul *Trinitate* nu apare în Biblie, dar învățătura despre Trinitate apare în mod clar. Doctrina Trinității – există un singur Dumnezeu, o unitate a trei Persoane coexistând din veșnicie – este crucială, deoarece ea răspunde la întrebări precum: Cine este Dumnezeu? Cum este El? Cum acționează El și care este relația Lui cu omenirea? Mai mult decât atât, ea arată divinitatea lui Hristos, un aspect esențial pentru Planul de Mântuire.

În Scriptură, există trei tipuri distincte, dar înrudite, de dovezi referitoare la Trinitate sau la tri-unitatea lui Dumnezeu: (1) dovezile despre unitatea Dumnezeirii, despre faptul că Dumnezeu este Unul singur; (2) dovezile existenței a trei Persoane care sunt Dumnezeu; (3) aluziile la Trinitate.

Distincția pe care o face Biblia între Dumnezeu Tatăl, Domnul Hristos și Duhul Sfânt trebuie înțeleasă ca fiind un mod de a exprima cum este Dumnezeu, deși trebuie să admitem că acest lucru este dificil de cuprins cu mintea omenească decăzută. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt sunt egali, dar nu identici sau interschimbabili.

Punctul fundamental de doctrină numărul 2 afirmă: „Există un singur Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o unitate a trei Persoane coexistând din veșnicie.”

Sistemul de dogme al vechilor evrei era strict monoteist, recunoscând existența unui singur Dumnezeu adevărat (*mono* înseamnă „unul”, iar *teist* provine dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă „Dumnezeu”). Poziția aceasta apare constant în Vechiul Testament. Există un singur Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și nu mulțimea de zei în care credeau națiunile și popoarele învecinate. În acest sens, religia Bibliei era unică.

1. Ce spune Dumnezeu despre Sine în Ex. 3:13-15? Ce aluzie fac aceste versete la unitatea Dumnezeirii?

Unitatea aceasta este amintită și în Deut. 6:4, un text pe care evreii îl numesc *Shema*. El a primit acest nume deoarece versetul începe cu *shema*, cuvânt care înseamnă „ascultă”. Declarația aceasta conține unul dintre cele mai mari adevăruri despre Dumnezeu, iar poporul Israel a primit porunca de a crede acest adevăr și de a-l transmite mai departe copiilor.

2. Compară Marcu 12:29 cu Geneza 2:24. Ce semnificație poate avea faptul că în ambele texte apare cuvântul „un”?

În ambele texte, apare cuvântul *echad*, care înseamnă „unu”, „un singur...”. Acest cuvânt poate avea sensul de *un singur element*, dar poate desemna și o unitate complexă. Aici se face referire la unitatea dintre mai multe părți distincte. Potrivit cu Geneza 2:24, bărbatul și femeia trebuie să fie „unul” (*echad*), după cum Dumnezeu este „Unul”.

3. Ce spune Noul Testament despre unitatea Dumnezeirii? Iacov 2:19; 1 Cor. 8:4.

Cum ne ajută concepția că Dumnezeu este unul singur să evităm capcanele oricărei forme de idolatrie? De ce trebuie să ne închinăm numai Domnului? Cum poți îndepărta din viața ta orice „idol”?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să poată contura baza biblică pentru înțelegerea Trinității.

La nivelul sentimentelor: Să-i încurajeze pe membrii grupei să privească plini de respect și de venerație măreția, complexitatea și lucrarea neprihănită și armonios împletită a Celor Trei în Unul Singur.

La nivel practic: Grupa să se închine cu adevărat Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Trei în Unul

- A. Cum au lucrat împreună Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în favoarea noastră, încă dinainte de întemeierea lumii noastre?
- B. Ce expresii și ce ilustrații din Evangheliile demonstrează divinitatea lui Hristos?
- C. Cum descriu Evangheliile atât pluralitatea, cât și unitatea Dumnezeirii?

II. Sentimente: Puterea și slava

- A. Care aspecte ale Dumnezeirii ne trezesc teama, venerația și respectul?
- B. Ce sentimente față de Dumnezeu ne trezește modul în care Tatăl, Hristos și Duhul Sfânt colaborează pentru mântuirea noastră?
- C. Care aspecte ale naturii triunice a lui Dumnezeu cresc simțământul de apropiere, în relația noastră cu El?

III. Practic: Tu ești Cel vrednic de laudă

- A. Cum contribuie toate calitățile Dumnezeirii pentru a ne oferi un tablou complet al unui Dumnezeu vrednic de închinare?
- B. Cum s-a schimbat închinarea ta înaintea lui Dumnezeu, atunci când ai ajuns să cunoști aspectele unice și relațiile armonios împletite din cadrul Trinității?

Rezumat: Cu toate că ne este greu să cuprindem cu mintea natura Autorului universului, Scriptura ne ajută să înțelegem că Dumnezeu există în trei Persoane distincte, fiecare având funcții diferite. Cu toate acestea, TOATE TREI lucrează împreună ca UNA SINGURĂ.

Divinitatea Tatălui nu este decât rareori disputată. Adeseori, aceia care pun la îndoială Trinitatea contestă divinitatea lui Hristos. Dacă Hristos nu ar fi Dumnezeu și nu ar exista din veșnicie, atunci Planul de Mântuire ar fi în mod serios compromis (vezi secțiunea de joi).

4. Ce spune Pavel, fariseul de altădată, despre divinitatea lui Hristos? Fil. 2:6

Pentru un fariseu convins că există un singur Dumnezeu, declarația aceasta este uluitoare, întrucât ea demonstrează certitudinea profundă a lui Pavel cu privire la divinitatea lui Hristos.

Cartea Evrei – adresată unor monoteiști convingși, ca și Pavel – conține afirmații concludente despre divinitatea Fiului lui Dumnezeu. În Evrei 1:8,9, natura divină a lui Hristos este exprimată în mod convingător și explicit.

Cel mai important argument cu privire la divinitatea lui Hristos îl constituie faptul că El știa precis cine este. El nu a trecut pe străzile Ierusalimului în fruntea unui alai care proclama divinitatea Sa. Totuși cele patru Evanghelii conțin multe elemente care arată că așa Se vedea El pe Sine. Isus a declarat în mod repetat că deținea ceea ce Îi aparținea de drept numai lui Dumnezeu: El a afirmat că îngerii lui Dumnezeu sunt îngerii Lui (Mat. 13:41), a declarat că poate ierta păcatele (Marcu 2:5-10) și că are puterea de a judeca lumea (Mat. 25:31-46). Cine altcineva, în afară de Dumnezeu, putea să facă aceste lucruri?

5. Cum a acceptat Domnul Isus închinarea diferiților oameni? Mat. 14:33; 28:9; Luca 24:50-52; Ioan 9:35-38. Compară reacția Sa cu reacția lui Pavel (Fapte 14:8-18). Ce ne spune atitudinea Mântuitorului despre divinitatea Sa?

Când a fost judecat, una dintre acuzațiile aduse împotriva Sa a fost aceea că pretindea că este Fiul lui Dumnezeu (Ioan 19:7; Mat. 26:63-65). Dacă Domnul Isus nu S-ar fi considerat a fi Dumnezeu, atunci ar fi fost ocazia de aur de a corecta această impresie greșită. Totuși El nu a făcut-o! Dimpotrivă, când a fost adus înaintea lui Caiafa, El Și-a susținut divinitatea sub jurământ. Avem, așadar, dovezi biblice convingătoare cu privire la divinitatea lui Hristos.

Ia-ți timp să meditezi la viața Domnului Isus și în mod special la faptul că El era Dumnezeu, Însuși Creatorul universului. Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu pentru oameni? Ce sentimente îți inspiră acest adevăr uimitor?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Biblia ne învață despre unitatea care există în Dumnezeu, dar studiul pe care îl vom parcurge în continuare ne descoperă că această unitate este o relație dinamică între trei Persoane distincte.

Mulți oameni consideră că doctrina Trinității este plină de mister sau chiar că ar trebui lăsată necercetată și „acceptată prin credință”. Subliniați faptul că, dacă este corect înțeleasă, această doctrină ne ajută să-L înțelegem mai bine pe Dumnezeu și credința noastră în El. Într-adevăr, multe dintre doctrinele creștine fundamentale se bazează pe înțelegerea naturii lui Dumnezeu, așa cum apare ea implicit în doctrina Trinității.

Teoria atomică, cea conform căreia materia este alcătuită din nenumărate unități submicroscopice, constituie unul dintre stâlpii științei moderne. Termenul *atomos*, care, literal, înseamnă „ceva ce nu mai poate fi divizat”, a fost inventat de un grec, Democrit (care a trăit în jurul anilor 450 î.Hr.). Democrit credea că atomul este unitatea ascunsă, invizibilă, care stă la baza varietății lucrurilor pe care le vedem în jurul nostru.

În timpurile moderne, când au început să redescopere și să confirme ipoteza lui Democrit, oamenii de știință au făcut și alte descoperiri. De fapt, *atomul*, unitatea primară, denumea o relație complexă între particulele care intrau în componența lui. Protonii nu erau mai „atomici” decât electronii și invers. Dacă lipsea vreunul dintre ei, lipsea atomul cu totul.

În același fel, Vechiul Testament ne informează că Dumnezeu este Unul singur. Dar atunci când studiem mai departe, descoperim că această unitate este produsul unei relații armonioase între Trei Ființe distincte, în aceeași măsură divine și coexistând din veșnicie. În timp ce atomul poate fi și a fost scindat, divizat (contrar numelui care i-a fost atribuit), Dumnezeul triunic este într-adevăr Unitatea indivizibilă care stă la baza întregii realități.

De discutat în cadrul grupei: Ce alte exemple de unitate în multiplicitate putem găsi în lumea din jurul nostru, care să ne ajute să înțelegem natura „Trei în Unul Singur” a Trinității?

2. APROFUNDEAZĂ!

Biblia ni-L prezintă pe Dumnezeu ca fiind Unul Singur, un Dumnezeu caracterizat de *echad* sau unitate. Și totuși, încă de la început, ni se prezintă

6. Ce ni se spune în Geneza 1:2 despre rolul Duhului Sfânt, care apare atât de timpuriu în raportul biblic?

7. Cum sunt menționate cele trei Persoane ale Dumnezeirii în Matei 28:19?

În porunca dată de Isus cu privire la modul în care să fie botezați noii credincioși, sunt menționate trei Persoane ale Dumnezeirii, „formulă” folosită și astăzi în majoritatea botezurilor creștine. Persoana care a ales să Îl urmeze pe Isus este botezată într-un singur „Nume” (la singular în grecește), chiar dacă sunt amintite trei Persoane. Cele trei Ființe Divine sunt văzute ca fiind Una.

Cu ocazia botezului lui Isus, apar împreună toate cele trei Persoane ale Trinității. Citește descrierea din Marcu 1:9-11. Declarația că Ioan a văzut cerurile „deschise” (vers. 10), ar putea fi tradusă mai fidel prin „străpuns” sau „date la o parte cu putere”. Marcu atrage atenția la toate cele trei Persoane ale Divinității printr-o revelație uimitoare a lui Dumnezeu care afectează natura însăși!

Lucrarea Duhului Sfânt este asociată cu acțiunile lui Dumnezeu și este pusă pe seama lor. Observă următoarele descrieri ale acțiunilor Duhului Sfânt:

1. Când anunță nașterea lui Isus, îngerul îi vorbește Mariei despre „Sfântul” care Se va naște din ea, pentru că Duhul Sfânt va veni asupra ei (Luca 1:35).

2. Isus a declarat că Duhul Domnului era peste El, ungându-L pentru predicare (Luca 4:18).

3. El a declarat că scotea demonii cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu (Mat. 12:28).

4. Duhul, care urmează să continue lucrarea lui Hristos după înălțarea Sa, este un alt Mângâietor, asemănător cu El (Ioan 14:16).

5. Isus a suflat Duh Sfânt asupra urmașilor Săi (Ioan 20:22).

6. Urmașii lui Hristos vor avea parte atât de locuirea lăuntrică a Duhului Sfânt, cât și de Duhul lui Hristos (Ioan 14:17; Gal. 2:20; Col. 1:27).

Hristos și Duhul Sfânt sunt strâns uniți în lucrarea Lor. Există referințe biblice în care Duhul Sfânt este identificat ca fiind Dumnezeu. Cum ne ajută Fapte 5,1-11 să înțelegem divinitatea Duhului Sfânt?

o imagine a lui Dumnezeu cu mai multe fațete. Accentuați în grupă faptul că Dumnezeul unitar despre care vorbește Vechiul Testament nu este caracterizat doar de o unitate numerică, matematică, ci și de o unitate în ceea ce privește planurile și natura. Subliniați, totodată, faptul că pluralitatea Dumnezeirii în niciun caz nu trebuie să fie confundată cu politeismul. Discutați învățăturile clare cu privire la pluralitatea lui Dumnezeu din Vechiul Testament și pe cele cu privire la caracterul Său unitar din Noul Testament.

Comentariu biblic

I. Trei Persoane, un singur Dumnezeu

(Recitiți în cadrul grupei Deut.6:4.)

Deuteronomul 6:4 ne spune că Dumnezeu este Unul Singur. De ce aspectul acesta este atât de important? Cei mai mulți dintre noi au anumite cunoștințe în legătură cu zeii și cu mitologiile popoarelor antice din jurul Israelului biblic. Pe măsură ce L-au uitat pe Dumnezeul care i-a creat după chipul Său, oamenii și-au făcut ei înșiși zei, după chipul lor. Mulți dintre aceștia au fost la început obiecte de închinare pentru o anumită clasă sau pentru un anumit grup de oameni. Unii dintre ei erau, probabil, zei ai tribului sau ai familiei sau zei care personificau o caracteristică admirată, o profesie sau o ocupație. După cum declară Noul Testament, este imposibil să slujești la doi stăpâni, astfel că majoritatea oamenilor aveau un zeu preferat, în timp ce pe ceilalți îi țineau „de rezervă”, pentru orice eventualitate, aducându-le doar cu anumite ocazii speciale jertfe și tămâie.

Pe măsură ce au dobândit mai multă putere, împărații și preoții au văzut că le era de folos să-i adune pe acești zei în panteonuri care se asemănau cu o curte regală a vremii – un zeu care stăpânea peste zeități mai mici, cu agendele lor proprii, care le reflectau originile atât de diverse. Dar nu aceasta este unitatea exprimată de cuvântul ebraic *echad*, care înseamnă și *armonie*, un concept care nu se putea aplica politeismului antic.

Scriitorii inspirați ai Bibliei au respins politeismul, deoarece ei știau că Dumnezeu este Unul Singur. Dar această singularitate nu se referă doar la număr. Dumnezeul Bibliei este unic. Dar nu numai unicitatea Lui este ceea ce Îl face vrednic de a primi închinare; altfel, am putea la fel de ușor să ne închinăm la fulgii de zăpadă, care sunt unici, sau la amprentele noastre digitale, deoarece și acestea sunt unice.

Biblia ne arată clar că Dumnezeu este unul singur (*echad*), dar ne vorbește și despre pluralitate, despre mai multe Persoane ale Dumnezeirii. Specialiștii și cercetătorii Bibliei care au trăit de-a lungul mileniilor au găsit în multe texte din Vechiul Testament dovezi puternice despre pluralitatea Dumnezeirii. Acest adevăr este pe deplin revelat și în Noul Testament.

8. Cum ni se descoperă în Scriptură pluralitatea Dumnezeirii? Gen. 1:26,27

Această alăturare a pluralului și singularului, care apare atunci când se face referire la Dumnezeu, se mai întâlnește și în Geneza 11:7,8, cu ocazia construirii turnului Babel. Cel care vorbește este „Domnul”, însă, când Se referă la Sine, vorbește ca despre un grup de persoane („Noi”).

9. Cum ni se descoperă pluralitatea Dumnezeirii în Isaia 6:8?

10. Ce spune Petru despre Domnul Isus în predica pe care o susține în Ziua Cincizecimii? Fapte 2:33

Petru, un evreu credincios monoteist, proclamă divinitatea deplină a lui Hristos, care, în acel moment, Se afla în cer. În scrisoarea sa către exilații evrei împrăștiți din cauza persecuției, Petru ne aduce încă o dată dovezi despre Trinitate. (Vezi 1 Petru 1:1-3.)

11. Cum include Pavel pluralitatea lui Dumnezeu în descrierea procesului mântuirii? 2 Cor. 1:20-22 (Vezi și 2 Cor. 13:14.)

Cu mintea noastră finită și decăzută, nu putem înțelege pe deplin această învățătură. Dar e oare de mirare acest lucru? Doctrina aceasta se referă la natura lui Dumnezeu, Creatorul universului. Ar fi o nesăbuiță din partea noastră să credem că putem să-L înțelegem pe deplin, mai ales că noi, oamenii, nu înțelegem decât prea puține lucruri „pe deplin”. Gândește-te la un lucru foarte „simplu” și întreabă-te câte aspecte ale acelui lucru nu reușești să le pricepi. Atunci ce putem să spunem despre cunoașterea naturii lui Dumnezeu Însuși?

De discutat: Chiar dacă nu căutăm să ne facem alți dumnezei, asemenea politeiștilor din Antichitate, nu cumva și noi punem alte lucruri mai presus de Dumnezeu adevărat? Cum ne afectează aceasta atât loialitatea, cât și interesul? Ce putem învăța din unitatea și din unicitatea scopului pe care le vedem manifestate în cadrul Dumnezeirii? (Vezi Ioan 17:22.)

II. Kenosis

(Recitiți în cadrul grupei Filipeni 2:6-8.)

Îndoielile cu privire la Trinitate au tendința să se concentreze asupra divinității lui Hristos. Creștinismul normativ susține că Dumnezeu S-a întrupat în Omul Isus Hristos în primul secol al erei noastre, într-o mică și neînsemnată provincie a Imperiului Roman. El a fost executat ca un criminal, printr-o metodă deosebit de înjositoare, iar trei zile mai târziu a înviat.

Așa cum precizează Pavel (1 Cor. 1:22-25), pentru mulți, lucrurile acestea au fost de neacceptat. Evreii, care credeau că ei înțeleg Scriptura, îi considerau pe creștini rătăciți șieretici. Da, Mesia trebuia să vină, dar nu în felul acela. Grecii, doritori să asimileze toată înțelepciunea lumii în tradiția lor filosofică, au privit această aparentă absurditate ca fiind cu totul lipsită de sens și de înțelepciune.

Chiar și creștinilor le-a fost greu să accepte această istorie. Au apărut tot felul de erezii creștine, majoritatea legate de divinitatea lui Hristos și mai ales de ispășire. Anumite grupări, precum cea a ebioniților, susțineau că Isus a fost doar un om, cel mult un profet. Altele învățau că Isus a fost Dumnezeu și că, în timpul slujirii Lui pe pământ, El doar *a părut* a fi o ființă omenească. Doar *a părut* că suferă pe cruce. Această concepție a fost numită *docetism*, cuvânt derivat dintr-un verb din limba greacă care înseamnă „a părea”. Arianismul a susținut că Hristos era „oarecum” divin, dar că era o ființă creată.

Toate aceste erezii au pornit de la dorința de a încerca să rezolve ceea ce inițiatorii lor considerau a fi dificultăți conținute în mesajul clar cu privire la divinitatea lui Hristos, la natura Sa omenească și la ispășirea realizată de El, așa cum au fost predicate de apostoli și de cele patru evanghelii canonice. Dar, pe măsură ce au rezolvat aceste așa-zise dificultăți, soluțiile pe care le-au găsit nu au făcut altceva decât să anuleze puterea adevăratei Evanghelii. Dacă Hristos a fost doar un om, cum ar putea să ajute jertfa Lui pe cineva? Ei afirmau că Isus nu a fost decât un învățător înțelept, care a ajuns într-o situație foarte încurcată, căreia i-a făcut față

12. Citește cuvintele lui Hristos din Ioan 14 – 16 și numără de câte ori se face referire la cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Cum ne ajută acest pasaj să înțelegem realitatea acestui adevăr important?

Pasajul acesta din Evanghelia lui Ioan are cea mai mare concentrare de referiri la cele trei Persoane coegale ale Dumnezeirii. Raporturile dintre Persoanele Trinității se pot distinge în mod repetat. Doctrina Trinității, care nu este nici pe departe o speculație abstractă, este concluzia care reiese în mod inevitabil din studiul sistematic al Scripturii.

În acest context, o importanță deosebită o are divinitatea lui Hristos. Dacă Hristos nu ar fi pe deplin Dumnezeu, atunci ar însemna că Dumnezeu doar ar fi mutat pedeapsa pentru păcatele noastre de deasupra unora asupra altora, în loc să le ia asupra Sa. Ideea centrală a Evangheliei este aceea că pe cruce Se afla Dumnezeu Însuși, care purta păcatele lumii. Orice altă idee goleşte adevărul ispășirii de tot ceea ce îl face să fie convingător și eficient.

Dacă Isus nu ar fi fost decât o ființă creată și nu Dumnezeu deplin, cum ar fi putut El – în calitate de ființă creată – să poarte toată mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului? Care ființă creată, oricât de deosebită ar fi ea, ar putea salva omenirea de încălcarea Legii sfinte a lui Dumnezeu?

Dacă Isus ar fi doar o ființă creată, ar însemna că Legea lui Dumnezeu nu este la fel de sacră ca Dumnezeu, întrucât o ființă creată poate să facă ispășire pentru încălcarea ei și că Legea este tot atât de sfântă cât este acea ființă creată, nu tot atât de sfântă cum este Creatorul. Păcatul însuși nu ar fi atât de rău dacă pentru ispășirea lui ar fi suficientă moartea unei ființe create, și nu moartea Creatorului Însuși.

De asemenea, asigurarea mântuirii prin ceea ce Hristos a făcut pentru noi – și nu prin faptele noastre – se bazează pe faptul că Dumnezeu Însuși a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre. *Am putea noi să mai adăugăm ceva la aceasta?* Dacă Hristos ar fi o ființă creată, atunci probabil că am putea adăuga ceva. Însă, dacă Dumnezeu, Creatorul, S-a jertfit pentru păcatele noastre, atunci este o blasfemie să credem că am putea face ceva pentru a completa această jertfă. Așadar, dacă Hristos nu ar fi Dumnezeu, ispășirea ar fi complet compromisă.

Gândește-te: Creatorul universului a murit în locul tău, pentru ca tu ca să poți avea fĂgăduința vieții veșnice în El. Cum te poți deprinde să te umpli de speranța și încrederea pe care le inspiră acest adevăr uimitor? În lumina acestei realități, ce lucruri contează cu adevărat?

Comentarii pentru instructori

cu mult curaj. Dacă doar a părut că suferă pe cruce, atunci ce rost a avut totul? Și, dacă nu a fost cu adevărat Dumnezeu, ci mai degrabă un fel de înger superior sau un semizeu, cum ar putea moartea și învierea Lui să facă ispășire pentru păcatul comis împotriva lui Dumnezeu?

În contrast cu toate acestea, apostolii au proclamat că Hristos a fost în toate privințele Dumnezeu adevărat, dar că a renunțat la statutul Său, S-a dezbrăcat sau S-a golit (*kenosis* în limba greacă) de prerogativele divinității, până acolo încât a acceptat să moară ca un criminal, pe cruce. El a avut și a fost totul, dar, din iubire, a renunțat la tot pentru noi și S-a făcut nimic. Dacă știți acest lucru, știți Evanghelia.

De discuta: De ce o înțelegere corectă a adevăratei naturi și a divinității lui Isus Hristos este atât de importantă, esențială chiar, pentru a înțelege corect viața, moartea și învierea Lui mântuitoare?

3. APLICĂ!

1. La ce credeți că s-au referit autorii biblici, atunci când au afirmat că Dumnezeu este Unul Singur? De ce este atât de importantă această singularitate?

2. De ce credeți că divinitatea lui Hristos este latura cel mai des atacată, atunci când oamenii încearcă să arunce îndoială asupra doctrinei Trinității? De ce este divinitatea lui Hristos atât de greu de acceptat, în ciuda dovezilor biblice și istorice atât de clare?

3. Cum putem afla ce dorește Dumnezeu pentru noi, în viața noastră personală, în familie și în biserică, cercetând doctrina Trinității și a unității Sale în multiplicitate?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitatea nr. 1: Discuțați pe scurt despre caracterul unic al lui Dumnezeu. Membrii grupei să sugereze aspecte în care Dumnezeu este unic. Pe măsură ce le menționează, cineva să scrie caracteristicile care definesc unicitatea lui Dumnezeu. În final, condu grupa într-o rugăciune de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru aceste calități și pentru modul în care El le manifestă spre binele nostru. Puteți fie să începeți, fie să încheiați studiul în acest fel.

Activitatea nr. 2: Cere-le membrilor grupei să caute în Vechiul Testament referiri la manifestări ale Duhului Sfânt și ale Fiului. Iată câteva: Ex. 31:3; 1 Cron. 28:12 sau Iov 33:4 pentru Duhul Sfânt; Gen. 18:3 sau Dan. 7:13 pentru prezența lui Hristos.

În doctrina Trinității nu se regăsește ideea că o singură Persoană ar exercita trei roluri divine distincte (acesta este *modalismul*) și nici ideea că ar exista trei Dumnezei lipiți unul de altul (acesta este *triteismul* sau *politeismul*). Dumnezeul unic („El”) este, totodată și în aceeași măsură, „Ei”, iar „Ei” sunt întotdeauna împreună, cooperând îndeaproape. Duhul Sfânt împlinește voința Tatălui și a Fiului, care este totodată și voința Sa. Acesta este adevărul pe care Dumnezeu îl descoperă cu privire la Sine în toată Biblia. Unii nu pot accepta doctrina divinității lui Hristos, din cauza faptului că El S-a subordonat voinței Tatălui în perioada în care a trăit pe pământ. Unii iau acest fapt drept „dovadă” că El ar avea o poziție inferioară Tatălui. Însă această subordonare nu reflectă structura interioară a Dumnezeirii. Dimpotrivă, ea reflectă modul în care avea să opereze Planul de Mântuire. Isus avea să ia asupra Sa natura omului, devenind „ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Fil. 2:8). De asemenea, „măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice” (Evr. 5:8,9). Aceste afirmații ne arată că rolul de subordonare îndeplinit de Isus a fost o urmare a întrupării, un eveniment esențial pentru Planul de Mântuire. Ele nu demonstrează că El nu este Dumnezeu pe deplin sau etern.

«Lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu» se vede «pe fața lui Isus Hristos». Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era «chipul lui Dumnezeu», chipul măreției și maiestății Sale, «strălucirea slavei Lui». Și tocmai pentru a manifesta această slavă, a venit El în lumea noastră.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 19

Întrebare pentru discuție

Ce ne spune Ioan 8:58 despre divinitatea lui Hristos?

Rezumat: Dacă dorim să-L iubim mai profund pe Dumnezeul cel mare și infinit căruia Îi slujim, trebuie mai întâi să încercăm să înțelegem ce ne spune El despre Sine. Trinitatea este o taină, însă în Scriptură „tainele” sunt adevăruri profunde pe care Dumnezeul infinit ni le descoperă la nivelul nostru, de oameni a căror înțelegere este limitată. De aceea suntem în siguranță doar atunci când vorbim despre Dumnezeu stând pe genunchi. „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn” (Deut. 6:4).

Blestemul preotului voodoo

În multe religii ale lumii, să-ți predai viața lui Dumnezeu poate fi o decizie de viață sau de moarte. Ca pastor și ca plantator de biserici, lucrând lângă orașul Cotonou, în Benin, am văzut acest lucru.

Când Ann și soțul ei au devenit adventiști de ziua a șaptea, tatăl lui Ann, un preot voodoo din Benin, a blestemat-o să moară.

Într-o zi, când Ann stătea sub un copac și lucra, a observat că se adunau nori negri. Și-a strâns lucrurile, dar, înainte să poată pleca, a început să plouă. Ploaia nu era puternică, așa că Ann a rămas sub copac.

Dintr-odată, o lumină a lovit-o, iar hainele ei au început să ardă. Și-a smuls haina care ardea pe ea, dar spatele i-a fost ars rău. Câțiva membri adventiști care locuiau în apropiere au fugit să o ajute. Dar Ann și-a pierdut cunoștința înainte ca ei să ajungă cu ea la o casă în apropiere.

Înțelegând că rănilor ei sunt de la cel rău, credincioșii au citit textele din Apocalipsa 12:7-12 și au cerut putere de la Dumnezeu contra lui Satana. Apoi s-au rugat pentru Ann. În timp ce se rugau, câțiva oameni s-au apropiat de casă și au început să invoce spirite. Credincioșii și-au dat seama că oamni aceia erau preoți voodoo, așa că s-au rugat mai stăruitor, chiar dacă acei preoți își chemau spiritele.

Când Ann și-a revenit, credincioșii au încercat să o ducă la spital. Preoții nu i-au lăsat să plece, dar a venit poliția și i-a ajutat pe creștini să o scoată din casă. În cele din urmă, Ann și-a revenit din chinul prin care trecuse.

Atunci când demonii au atacat-o pe Ann, comunitatea de adventiști de acolo număra doar opt membri. Dar vestea despre felul în care Dumnezeu a salvat-o de blestemul preoților voodoo s-a împrăștiat repede și mulți oameni au vrut să afle mai multe despre Dumnezeul ei cel puternic.

Datorită credinței statornice a fetei și a muncii familiei ei în comunitatea unde trăiau, mulți oameni și-au predat viața lui Isus. Mica biserică din sat a crescut cu mai mult de cincizeci de membri.

Darurile dumnezevoastră ajută la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în locuri din lume care sunt hărțuite de demoni. Cine știe câți oameni vor auzi mesajul lui Hristos tocmai pentru că dumnezevoastră ați oferit cu generozitate darul pentru misiune? Vă mulțumim!

Guillaume Djossou, martorul acestor evenimente, era pe atunci evanghelist. Acum studiază teologia la Universitatea Adventistă Cosendai din Camerun.